

SZABADSÁGÉRZET

Lóháton

A legváltozatosabb tájakon viszi keresztül az útját, ám közben egy pillanatra sem lankadhat a figyelme, hisz tudja: csak akkor érhet győztesként a célba, ha nemcsak a jó részidőkre hajt, hanem lova energiáival is kellőképpen tud tartalékolni. Mindezekkel már egészen kiskora óta tisztában van Mihók Margaréta, aki annak idején 11 évesen, a felnőttek között lett rövidtávon távolvas magyar bajnok. A most 18 esztendős lovas lapunknak elmondta, szeretne édesapja, a szakágban számos sikert elért Mihók Csaba nyomdokaiba lépni.

Úgy sejtem, már egészen korán kipróbálhattad magad a nyeregben.

Mondhatni születésemtől kezdve jelen vannak az életemben a lovak, mai napig nélkülözhetetlen részei. Édesapám már születésemtől is arab lovakat tartott és tenyésztett. Kicsiként is imádtam a közelségüket, sosem féltém tőlük, inkább kötődtem hozzájuk. Szüleim mindketten megszállott lovasok, így nem volt kérdés, hogy már egészen kicsiként a nyeregbe ültettek. Nyolcévesen voltam először terepen. Már akkor magával ragadott a természetben a lovammal töltött idő. Akkoriban édesapám – őt tartom a példaképemnek – már befejezte a profi pályafutását, ugyanakkor gyakran jártam távlovasszereplésekre segítőként. Olyan meghatározó élményekkel gazdagodtam ezen alkalmakkor, hogy nem volt kérdéses, én is elkezdjek versenyezni.

Nem kacérkodtál a gondolattal, hogy – ahogy oly sokan – inkább a díjugratásban mértesd meg magad?

Idővel más lovassportokat is ki szeretnék próbálni, köztük a díjugratást is, azonban a távlovaglás a szenvedélyem. Minden szakágnak megvannak a maga szépségei, a távlovaglásnak például a természetközelség, a szabadságérzet. A legkülönbözőbb tájakon versenyezhetek, ami leírhatatlan érzés. Ez a sport megtanít megbecsülni, küzdeni és nem utolsósorban hinni, kitartani. Távlovaglás és lovak nélkül már nem tudnám elképzelni az életem.

Szerinted mi az, ami feltétlenül szükséges ahhoz, hogy valaki távlovasszá lehessen?

Egy megfelelő ló, akivel együtt lehet dolgozni, megvan az összhang és a kellő kitartás. Mielőtt valaki tapasztalat nélkül belevágna, mindenképpen látogasson el előtte versenyekre nézőként, beszéljen olyanokkal, akik régóta versenyeznek sikeresen a szakágban. Így sok dolgot meg lehet tanulni, figyelni a versenyek során. 20 kilométeren nem kötelező rajtengedélyvizsga, így ezen a távon is ki tudja próbálni magát élesben a ló-lovas páros.

Hogy kerültél ennyire fiatalon a felnőttek mezőnyébe?

Nagyon vártam, hogy én is rajthoz állhassak, így 2013-ban, 11 évesen rajtengedélyvizsgáztam, ettől kezdve pedig nem volt

megállás. 10-14 évesek csak állandó felnőtt lovas kíséreléssel együtt, írásos szülői beleegyezéssel vehetnek részt a versenyeken, így versenyezhettem én is a felnőttek között, mindig biztosítva volt kísérő lovas. Ebben az esztendőben négy versenyen indultam. A legemlékezetesebb a solti volt, ami egyben nemzetközi versenynek is otthont adott. Itt 40 kilométeren a második körön 32 km/h volt az átlagsebességem. A látványos befutóban egy másodperccel nyertem, itt végképp eldőlt számomra, hogy ezt szeretném csinálni. Ebben az évben a Fekete Párduc nevű arab telivér nyergében rövidtávú magyar bajnok lettem. Hatalmas élményekkel gazdagodtam, máig gyakran idézem fel ezeket a pillanatokat.

Ha az utóbbi néhány évből kellene kiemelned egy versenyt, melyik lenne az?

Sok szép emlékem fűződik a versenyekhez, ugyanakkor az egyik legemlékezetesebb megmérettetés számomra a tavalyi Solt kupa volt, ahol 11 nemzet 80 lovasa és hajtója küzdhetett meg egymással két nap alatt. Én nemzetközi 120 km-en álltam rajthoz Dahab nevű lovammal, és 22 induló közül a horvát Osip Stefano mögött célba érve sikerült ezüstérmert szereznem. Ezzel mi lettünk a legjobb magyar ló-lovas páros. Erre az eredményemre vagyok a

legbüszkébb. A versenyek jó hangulatban telnek, van, akivel könnyű baráti viszonyt kialakítani, ugyanakkor akadnak, akik inkább zárkózottabbak, és csak a versenyre koncentrálnak.

Mit lehet tudni a felkészüléséről?

A kevesebb néha több. Kaposvári tanulmányaim miatt csak hétfővenként, illetve szünetben van időm edzeni a lovakat. Ez elegendőnek bizonyul, hiszen ridegtartásban vannak a lovak és ez adja az alapot az edzésekhöz. Minden verseny edzés is egyben, így van idő a kellő regenerálódásra egyaránt.

A versenyek közben ugyanakkor fokozott figyelmet kell fordítanod a lóra. Általában milyen stratégiát követsz ilyenkor?

Nagyon kell ismernem a lovamat, és a verseny egész ideje alatt folyamatosan figyelni kell az állapotát. Tudnom kell, mikor van a holtpontja, segítenem kell őt, ahogy csak tudom. Az állatorvosi kontrollok nagy segítségemre vannak, pontosan tájékozódhatok lovam állapotáról, fel tudom mérni, hogyan tudnám kihozni a legjobbat magunkból.

A lovak iránti szenvedélyed szerepet játszik a tanulmányaid esetében is?

Kaposvárra járok a Móricz Zsigmond Mezőgazdasági Szakközépiskolába; idén érettségizem majd. Tanulmányaimat a Kaposvári Egyetem lótenyésztő és lovassport-szervező agrármérnök szakán szeretném folytatni. Kedves számomra ez a terület, éppen ezért örömdetes, hogy a középiskolámmal minden évben van lehetőségem kilátogatni a Kaposvári Állattenyésztési Napokra, ahol kiemelt szerepet kapnak a lovasprogramok.

Mivel foglalkozol szívesen szabadidőben?

Ha tehetem, szívesen futok, szabadnak érzem magam, akár csak a lovam hátán. Ugyanakkor szívesen olvasok is – például lovasregényeket. Az érettségire való felkészülés miatt most bőven lesz alkalmam könyvet venni a kezembe. Ezenkívül szoktunk korizni a barátaimmal, illetve moziba járni. Az év első felében a tanulásé lesz a főszerep, utána viszont szeretnék indulni Dahabbal nemzetközi, fiatal lovammal pedig hazai versenyeken.

Pegasus